

WIELKOPOLSKI

Ukazuje się od 16 lutego 1945
Nr 232 (10 699)

Poznań, czwartek 12 października 1978

Cena 1 zł
Wyd. A

Uroczysta akademія w Warszawie • Rocznicowe obchody w kraju i za granicą

Ludowe Wojsko Polskie w patriotycznej służbie dla socjalistycznej Ojczyzny

Wczoraj w przededniu 35 rocznicy powstania ludowego Wojska Polskiego społeczeństwo całego kraju oddało hołd pamięci żołnierzy polskich i radzieckich, poległych w walkach z hitlerowskim najeźdźcą. W wielu województwach odbyły się spotkania przedstawicieli władz z żołnierzami i kombatanami; otwarto liczne wystawy, poświęcone jubileuszowi WP.

Tego dnia, w przededniu historycznej rzeźni bitwy pod Lenino, z okazji 35-lecia powstania ludowego Wojska Polskiego, odbyła się w Teatrze Wielkim w Warszawie akademія zorganizowana przez Ogólnopolski Komitet Frontu Jedności Narodu.

Na akademię przybyli przed-

stawiciele najwyższych władz z przewodniczącym Rady Państwa Henrykiem Jabłońskim i prezesem Rady Ministrów — Piotrem Jaroszewiczem.

Obecni byli członkowie delegacji Ministerstwa Obrony ZSRR, Czechosłowackiej Armii Ludowej i Narodowej Armii Ludowej NRD.

Na sali miejsca zajęli kombatanek walk o wyzwolenie na rodowe i społeczne, a także kontynuatorzy chlubnych tradycji bojowych — żołnierze naszych współczesnych sił zbrojnych, którzy dziś pełnią służbę na straży pokoju i budownictwa socjalistycznego. Licznie reprezentowani byli przedstawiciele stołecznych zakładów pracy, instytucji i organizacji społecznych.

Obecni byli przedstawiciele placówek dyplomatycznych oraz attaches wojskowych.

W czasie akademii odczytany został list I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka do żołnierzy ludowego Wojska Polskiego (tekst zamieszczamy poniżej).

Omówienia przemówień P. Jaroszewicza, W. Kulikowa i W. Jaruzelskiego zamieszczamy na str. 2.

Przemówienia wygłosili: premier Piotr Jaroszewicz, marszałek Związku Radzieckiego — Wiktor Kulikow i minister obrony narodowej — gen. armii Wojciech Jaruzelski.

W części artystycznej wystąpił Centralny Zespół Artystyczny Wojska Polskiego, z mentem pieśni i tańców patriotycznych i wojskowych.

DELEGACJE Z ZSRR
U P. JAROSZEWICZA

Prezes Rady Ministrów Piotr Jaroszewicz przyjął wczoraj przebywającą w Polsce z okazji 35-lecia ludowego Wojska Polskiego, delegację Ministerstwa Obrony ZSRR z I zastępcą ministra, naczelnym dowódcą zjednoczonych sił zbrojnych państw — stron Układu Warszawskiego — marszałkiem Związku Radzieckiego Wiktoorem Kulikowem; I zastępcą szefa Głównego Zarządu.

Dokończenie na str. 2

List E. Gierka do żołnierzy

ZOŁNIERZE!

Z okazji chlubnego jubileuszu 35-lecia powstania ludowego Wojska Polskiego pozdrawiam Was — żołnierzy naszych sił zbrojnych i kieruję słowa uznania i podziękowania za ofiarę i pełną poświęcenia służbę dla socjalistycznej Ojczyzny.

Jestście — drodzy towarzysze — spadkobiercami najlepszych tradycji oręża polskiego. Niezawodnie służycie wielkiej sprawie, w imię której Kościuszkowcy sianęli męźnie do boju pod Lenino, sprawie niepodległości, bezpieczeństwa i postępowego rozwoju narodu polskiego. Kontynuujecie i wzbogaciecie bezcenne wartości ideowo-moralne, które im przyświecały: gorącą miłość do Ojczyzny i mądre rozumienie jej dobra, braterski sojusz ze Związkiem Radzieckim, mięstwo żołnierskie oraz niezłomne dążenie do postępu i sprawiedliwości społecznej.

Dzięki tym wartościom Polska stała się współtwórcą zwycięstwa nad hitleryzmem, odrodziła się do niepodległego życia w nowym socjalistycznym kształcie, w nowych sprawiedliwych granicach. Po raz pierwszy w historii bezpieczeństwa naszego kraju i pokojowa praca naszego narodu oparte zostały na niewzruszonych podstawach własnego socjalistycznego dorobku oraz jednoci bratnich państw zespolonych w obronny Układzie Warszawskim.

Donosząc rolę w tym dziele spełnia ludowe Wojsko Polskie — nowoczesne, dobrze wyszkolone i dowodzone, zawsze gotowe do obrony Ojczyzny.

Polska, obchodząca w tym roku 60-lecie odzyskania niepodległości, stoi zdecydowanie po stronie sił pokoju, całą swą politykę sprzyja jego utrwaleniu. W praktycznej realizacji tej polityki duże zasługi położyli żołnierze ludowego Wojska Polskiego od ćwierćwiecza pełniące pokojowe misje w najbardziej zagrożonych regionach świata.

Sily zbrojne Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej są nieodłączną częścią naszego narodu. Wspólnie z robotnikami, chłopami, inteligencją żołnierze polscy wnoszą wielki, powszechnie ceniony wkład do rozwoju socjalistycznego państwa, do bu-

downictwa gospodarczego i życia społecznego, do postępu nauki, techniki i kultury, do wychowania młodzieży.

Naród polski szczeni się swoimi siłami zbrojnymi, otacza je miłością i szacunkiem. Polska Zjednoczona Partia Robotnicza — przewodnia siła narodu i państwa, stronnictwo sojusznice i organizacje Frontu Jedności Narodu troszczą się stale o umacnianie obronności kraju, o nowoczesne wyposażenie i wyszkolenie, o wysoki poziom ideowy ludowego Wojska Polskiego.

ZOŁNIERZE!

W dniu Waszego jubileuszu pozdrawiam wszystkich organizatorów i dowódców, którzy ludowe siły zbrojne tworzyli i prowadzili je zwycięskim szlakiem bojowym. Pozdrawiam weteranów frontowych bojów, pozdrawiam partyzantów Armii Ludowej i wszystkich patriotycznych ugrupowań walczących z hitlerowskim okupantem.

Słowa serdecznych pozdrowień kieruję do żołnierzy sławnej Armii Radzieckiej, której naród polski zawdzięcza swoją wolność.

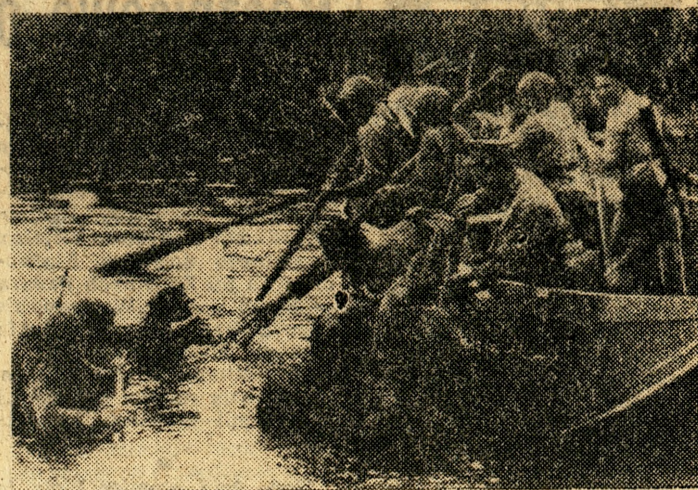
Wyrażam głęboki szacunek wszystkim uczestnikom walki o niepodległość Polski w kraju i na wszystkich frontach wojny wyzwolenia. To z ich walki i pracy zrodziła się nasza Ojczyzna — Polska Ludowa. Niechaj obywatelskie i żołnierskie cnoty ojców będą wzorem dla całej polskiej młodzieży.

Pozdrawiam żołnierzy ludowego Wojska Polskiego, którzy na lądzie, w powietrzu i na morzu ofiarnie i czujnie strzegą bezpieczeństwa ojczystych granic.

Wszystkim żołnierzom i pracownikom cywilnym wojska, ludzkiej polskiej przemyśli obronnej i członkom organizacji społecznych, rodzinom wojskowym — wszystkim Polakom, którzy w codziennym trudzie umacniają obronność Ojczyzny, w imieniu Biura Politycznego Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej składam serdeczne życzenia najlepszych wyników w służbie i pracy, wiele radości i osobistego szczęścia.

Niech żyje ludowe Wojsko Polskie, duma naszej partii i całego narodu polskiego!

Tamte pamiętne dni...

Przeprawa przez Bug w okresie walk w 1944 roku.
CAF — Archiwum

Na str. 3 zamieszczamy artykuł pt. „Armia naszej dumy”.

Uczestnicy obrad ŚRP u H. Jabłońskiego

Podziękowanie za poparcie pokojowych idei

Przewodniczący Rady Państwa Henryk Jabłoński przyjął wczoraj w Belwederze 23-osobową grupę postępowych działaczy ruchu pokoju z całego świata — uczestników międzynarodowej konferencji intelektualistów, która odbyła się we Wrocławiu od 6 do 8 bm. oraz posiedzenia Biura Prezydium ŚRP, zakończonego we wtorek również we Wrocławiu.

Przewodniczący ŚRP Ramesh Chandra wyraził wdzięczność działaczom ruchu pokoju za serdeczne przyjęcie i gościnność, jakie towarzyszyli ich pobytowi w Polsce, podziękował rządowi i narodowi polskiemu za niezmiennie poparcie udzielane światowemu ruchowi ludzi dobrej woli. Z bohaterkiej Warszawy — powiedział — pragniemy prze-

kazać Polsce nasze głębokie uznanie za jej politykę prowadzoną wspólnie z ZSRR i innymi krajami socjalistycznymi.

W końcowej części spotkania głos zabrał Henryk Jabłoński, który podkreślił sięgające w odległą przeszłość postępowe, demokratyczne tradycje i humanistyczne ideały narodu polskiego. To właśnie w Polsce narodziło się, do dziś wciąż aktualne hasło „Za waszą i naszą wolność”. Wierzę, że tymi zasadami przedstawiciele naszego narodu byli zawsze tam, gdzie toczyła się walka o wolność i postęp.

W spotkaniu w Belwederze uczestniczyli: członek Rady Państwa — Jan Szczepański i przewodniczący OKP — Józef Cyrankiewicz. (PAP)

150-lecie Biblioteki Kórnickiej

Dokumentalna wystawa w Muzeum Narodowym w Poznaniu

W Muzeum Narodowym w Poznaniu otwarto wczoraj wystawę poświęconą 150-leciu Biblioteki Kórnickiej. W trzech salach zgromadzono interesujące wydawnictwa, numizmaty, obrazy z Kórniku.

Dzieje kórnickiego zamku są ściśle związane z historią Wielkopolski. Jego dziewiętnastowieczni właściciele — Tytus i Jan Działyńscy, ludzie wykształceni i o głębokim poczuciu patriotyzmu gromadzili w Kórniku cenne dobra kultury polskiej. Kolekcjonowali dzieła sztuki — obrazy, numizmaty, porcelanę, a nade wszystko zbierali dzieła wydawnicze po czasy od starodruków aż po pozycje XIX-wieczne. Udało im się zgromadzić wiele pozycji, m. in. pierwodruków, autografów. Biblioteka Kórnicka w 1953 roku przeszła pod patronat Polskiej Akademii Nauk. Księgozbiór liczy obecnie 95 258 woluminów.

W muzealnych salach zgromadzono dokumenty obrazujące początki powstania Biblioteki Kórnickiej, jej dzieje w okresie zaborów, portrety fundatorów, kolekcjonowane przez nich obrazy. W oszklonych gablotach udostępniono zwiedzającym najstarsze druki ze zbiorów kórnickich liczących około 29 000 woluminów, autografy i pierwodruki od średniowiecza po współczesność, a wśród nich autograf III części „Dziadów” ofiarowany przez Adama Mickiewicza Klaudynie z Działyńskich Potockiej, dzieła Jana Łaskiego, księgi z rękopisów malowanymi inicjałami. Zgromadzono monografie, katalogi, wydawnictwa własne. Obejrzeć też można dyplomy i listy królów polskich, biżuterię i porcelanę. Ekspozycja uwzględniła też współczesną działalność Biblioteki jako placówki Polskiej Akademii Nauk. (bg)

Rola kultury w kształtowaniu ideowych postaw młodzieży

„Twórczym udziałem w życiu kulturalnym kształtujemy postawy młodego pokolenia” — pod takim hasłem obradowało wczoraj w Poznaniu z udziałem przedstawicieli władz polityczno-administracyjnych województwa i miasta, plenarne posiedzenie Rady Wojewódzkiej Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej. Referat programowy na temat znaczenia aktywności kulturalnej młodych w procesie wychowawczym, wygłosił wiceprzewodniczący RW FSZMP, przewodniczący Zarządu Wojewódzkiego SZSP — Józef Januszewski.

Powołano komisję złożoną z reprezentantów wszystkich organizacji młodzieżowych oraz instytucji kulturalnych, która przez najbliższy miesiąc przygotuje program rozwoju aktywności kulturalnej młodzieży Poznańskiego. Nawiazując do zbliżającego się finału VI Festiwalu Kultury Studentów PRL, którego gospodarzem będzie od 25 do 30 października Poznań, zaapelowano do młodych Wielkopolan, aby okres ten stał się kulturalnym świętem całej wielkopolskiej młodzieży. (wig)

Przeładunek w Kosmosie

Trwa lot Władimira Kowalonia i Aleksandra Iwanowicza na pokładzie zespołu orbitalnego „Saliut — Sojuz — Progress”. Załoga przeładowała już większość ładunków przywiezionych przez statek transportowy „Progress-4”. (PAP)

SPORT

Piłka nożna

Rumunia I — Polska I 1:0

Polska II — Rumunia II 2:1

Pogoń — Lech 3:0

Szczegóły na str. 4.

krótko + krótko + krótko + krótko + krótko

„Kosmos 1043” na orbicie

W ZSRR wystrzelono 10 października kolejnego satelitę „Kosmos 1043”.

Zamieścił satelitę

Specjaliści NASA starają się nawiązać kontakt radiowy z satelitą badawczym „Seasat-A”, który wystrzelony trzy miesiące temu z zadaniami fotografowania oceanów, uległ w poniedziałek uszkodzeniu, spowodowanemu — jak sądzią — zwarcieniem instalacji elektrycznej. Jeżeli w najbliższych dniach nie uda się „ożywić” satelitę impulsami radiowymi nadawanymi z Ziemi, stanie się on bezużyteczny — oświadczone w ośrodku kosmicznym w Pasadena (Kalifornia).

Protest w Berlinie Zachodnim

10 000 mieszkańców Berlina Za-

chodniego, przedstawicieli róż-

nych zawodów wzięło we wtorek wieczorem udział w wielkiej demonstracji protestacyjnej przeciwko polityce zakazu zatrudniania osób o poglądach postępowych w instytucjach publicznych. Przeciwko tym zarządzeniom wypowiadał się na wiecu w zachodniobermberskiej „Deutschlandhalle” działacze związków zawodowych, aktywiści organizacji młodzieżowych SPD „Jungsozialisten” i inne osobistości Berlina Zachodniego.

Morskie manewry w Japonii

Największe w historii Japonii manewry morskie japońskich sił samoobrony rozpoczęły się wczoraj u wybrzeży archipelagu japońskiego. Uczestniczy w nich 140 okrętów, 170 samolotów i 20 000 ludzi.

Starcia w Teheranie

W Teheranie doszło wczoraj do starcia między siłami policyjnymi a studentami w rejonie uniwersyteckiego. Według niepotwierdzonych wiadomości doszło do ostrzelania studentów przez policję. Brak na razie informacji na temat ewentualnych ofiar.

Autobus pełen bomb

Wczoraj w Belfastzie grupa bojowkarzy Irlandzkiej Armii Republikańskiej opanowała autobus miejski, załadowała doń wyprodukowane systemem chałupniczym bomby napalmowe i pod groźbą użycia broni zmusiła kierowcę, by podjechał pod posterunek policji w katolickiej dzielnicy Belfastu — Andersonstown. Kierowca zdołał wszcząć alarm, dzięki czemu zawczasem w porę specjalistów z armii brytyjskiej rozbroili bomby.

od GŁOSY

Gdy byłem chłopcem, „Chciałem być żołnierzem”. W tych kilku słowach bardzo popularnej nie tak dawno, a wciąż jeszcze (choćby w październikowe dni) przypominanej piosenki, zawiera się wiele młodzieńczych marzeń. I nawet jeśli nie zawsze się one spełniają, to przecież z mundurem, z obywatelskimi powinnościami tych, którzy go noszą, związane są — i ów z patriotycznej tradycji płynący — romantyzm i tożsamość dla polskiego żołnierza, które nie tylko od święta jest wyrażane.

Wielką różnorodność barw naszego wojska znamy z dokumentów historii, ze wspomnieniowych opowieści, z literatury i piosenek, z dzieł sztuki i z codziennych społecznych życia zdarzeń. Imponujący jest prezentowany obecnie w siłach zbrojnych poziom nauki, techniki, kultury. Świadectwem postępu, który się w naszych pokojowych czasach dokonał jest też pamiętny dla wszystkich polsko-radziecki lot kosmiczny.

Lotnik kosmonauta PRL, podpułkownik ludowego Wojska Polskiego, Mirosław Hermaszewski, uczestniczył przed kilku dniami w telewizyjnym programie „Wszystko za wszystko” — błyskotliwie, ujmująco szczerze. Droga, którą sobie w życiu obrał oraz wiedza i kunszt pilota, które talentem i pracą zdobył, zaprowadziły go aż do awian. Jakże wymowna była jednak podana przez kosmonautę informacja, że w przygotowaniu jego lotu uczestniczyło bezpośrednio kilka tysięcy specjalistów.

Różnorodność i częstokroć niezwykłość są wsłowne zadania żołnierza. Lecz przecież jedno z nich pozostaje niezmiennie najważniejsze i — zawsze to samo: wszystko oddać dla Ojczyzny. Za nasz spokojny polski dom...

KOS

Rocznice obchody w kraju i za granicą

Dokończenie ze str. 1

du Politycznego Armii Radzieckiej gen. płk. Michaił Sobolewem, dowódcą Północnej Grupy Wojsk Armii Radzieckiej — gen. płk. Jurijem Zarudinem i przedstawicielem naczelnego dowódcy Zjednoczonych Sił Zbrojnych Państw — Stron Układu Warszawskiego w Polsce — gen. armii Afanasijem Szczegółowem.

W spotkaniu uczestniczył m. in. minister obrony narodowej gen. armii Wojciech Jaruzelski.

Tego dnia premier Piotr Jaroszewicz przyjął także przebywającą w Polsce z wizytą przyjaźni i braterstwa, z okazji obchodów 35-lecia ludowego Wojska Polskiego — delegację Radzieckiego Komitetu Weteranów Wojny z przewodniczącym tego komitetu, dwukrotnym bohaterem ZSRR gen. armii Pawłem Batowem i przewodniczącym 120-osobowej delegacji radzieckich weteranów II wojny światowej gen. armii Nikołaja Laszczenko.

PRZYJAZD PISARZY RADZIECKICH

Do Warszawy przybyła wczoraj delegacja radzieckich pisarzy — kombatanów II wojny światowej, którzy wezmą udział w uroczystościach związanych z 35 rocznicą powstania WP.

ROZKAZ MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

Z okazji 35-lecia ludowego Wojska Polskiego minister obrony narodowej gen. armii Wojciech Jaruzelski wydał rozkaz okolicznościowy.

Uroczystym ceremoniałem w podniosłym nastroju — głosi m. in. rozkaz — witamy 35-lecie sił zbrojnych PRL.

Wypełniając wolę partii i władzy ludowej, nasze siły zbrojne walczyły się aktywnie do ustanowienia i utrwalenia socjalistycznego ustroju, wsłownością w jego budowie, pomagały i pomagają w każdej społecznej potrzebie. Wykonując zawsze rzetelnie swe podstawowe zadania obronne i ofiarne i niezawodnie służąc narodowi.

Z okazji jubileuszu wojska minister obrony narodowej przekazał życzenia wszelkiej pomyślności oraz złożył podziękowania za ofiarną służbę żołnierzom naszych sił zbrojnych w kraju i poza jego granicami. Pozdrowienia skierował także do weteranów walk rewolucyjnych i narodowowyzwoleńczych, uczestników wojny z faszystami, współtwórców dorobku Polski Ludowej, a także żołnierzów rezerwy, pracowników cywilnych wojska oraz przemysłu obronnego, działaczy i członków organizacji społecznych.

Z okazji 35-lecia WP 12 października br. w Warszawie i miastach — siedzibach dowództw okręgów wojskowych i rodzajów sił zbrojnych — Bydgoszcz, Wrocław, Gdynia i Poznań oddany zostanie — zgodnie z rozkazem — salut 24 salw armatnich.

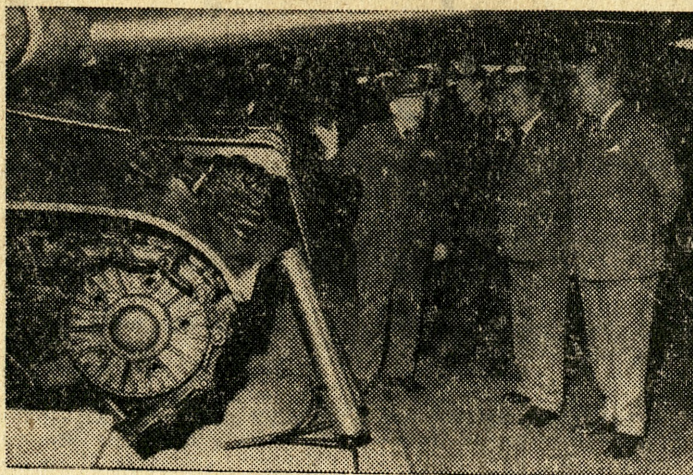
MANIFESTACJA PRZYJAŹNI POD LENINO

Kulminacyjnym punktem obchodów jubileuszu polskich sił

zbrojnych w ZSRR była wczorajsza manifestacja polsko-radzieckiej przyjaźni pod Lenino. Przybyła na nią delegacja społeczeństwa polskiego. W manifestacji wzięli udział goście Białoruskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej, a wśród nich wiceprzewodniczący Rady Ministrów BSRR Stanisław Piotrowicz.

ODSLONIĘCIE POMNIKA POLSKICH ŻOŁNIERZY W NRD

W miejscowości Hohen Neuendorf w powiecie Oranienburg w NRD odbyła się manifestacja z okazji 35 rocznicy ludowego Wojska Polskiego, podczas której odsłonięto pomnik ku czci poległych w czar-

skiego I sekretarz KW PZPR w Poznaniu — Jerzy Zasada oraz członek sejmowej Komisji Obrony Narodowej — Edward Sieradziński wysłuchują informacji komendanta WOSWP płk. Władysława Łukaszyka.

Fot. — S. Wiktor

się kwietniowej ofensywy na Berlin żołnierzy I armii WP. Okolicznościowe przemówienie wygłosił sekretarz KC PZPR, Zdzisław Zandarowski. Władze NRD reprezentował wicepremier Gerhard Weiss i inne osobistości. Plac, przy którym stanął pomnik, został przemianowany na plac 1 Armii Wojska Polskiego.

W HOLDZIE POLEGŁYM

W przeddzień rocznicy w miejscach poświęconych krwi żołnierza polskiego na grobach i cmentarzach rozsianych poza granicami kraju, oddano hołd poległym.

W Darnicy (Ukraińska SRR), Sielcach (obwód riazński) i Katyniu (obwód smoleński) złożono wieńce i kwiaty na grobach i pod pomnikami żołnierzów polskich, poległych w latach drugiej wojny światowej w walce przeciwko faszystowskiemu najeźdźcom niemieckim.

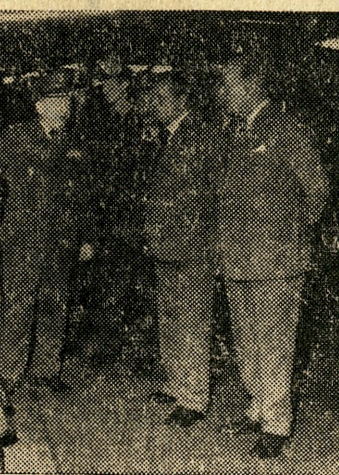
Z okazji święta LWP w śróde w Ambasadzie PRL w Moskwie odbyło się uroczyste spotkanie.

SPOTKANIA W POZNANIU

W przeddzień 35 rocznicy powstania ludowego Wojska Pol-

skiego I sekretarz KW PZPR w Poznaniu — Jerzy Zasada wraz z członkiem sejmowej komisji Obrony Narodowej — Edwardem Sieradzińskim przebywał w Wyższej Oficerskiej Szkole Wojsk Pancernych im. Stefana Czarnieckiego. Po powitaniu gości przez komendanta szkoły płk. Władysława Łukaszyka goście zapoznali się z doświadczeniami naukowo-dydaktycznymi szkoły. Na zakończenie odbyło się spotkanie I sekretarza KW z aktywnym politycznym i młodzieżowym szkolnym. Z okazji 35 rocznicy powstania LWP złożył on oficerom i podchorążym życzenia.

W Sali Tradycji Wojsk Lotniczych w Poznaniu odbyło się spotkanie przedstawicieli do-

wództwa z oficerami, chorążymi, podoficerami i pracownikami cywilnymi WL. Dowódca Wojsk Lotniczych gen. dyw. płk. Tadeusz Krepski wręczył odznaczenia wyróżniającym się. Krzyże Kawalerskie Orderu Odrodzenia Polski otrzymali m. in.: ppłk Józef Kupczyk, mjr pil. Stanisław Skorek. Wręczono także złote i srebrne Krzyże Zasługi oraz medale „Za Zasługi dla Obronności Kraju”. Przyznano również awanse na wyższe stopnie.

Wieczorem ulicami Poznania przeszli capstrzyk wojskowy. (jk)

☆

Także wczoraj w Wyższej Oficerskiej Szkole Wojsk Pancernych im. Stefana Czarnieckiego odbyła się akademii poświęcona 35-leciu powstania ludowego Wojska Polskiego.

Pozdrowienia i serdeczne życzenia z okazji święta w imieniu władz wojewódzkich złożył słuchaczom i kadry wykładów kierownik Wydziału Pracy Ideowo-Wychowawczej KW PZPR Marian Jakułowicz. Natomiast medale 35-lecia LWP wręczył przedującym żołnierzom i słuchaczom sekretarz WK FJN Rudolf Żurek.

W akademii uczestniczyli byli komendanci tej uczelni: płk. rez. Józef Żymierski, płk. rez. Henryk Kudła i gen. bryg. Andrzej Porajski. Otrzymali oni pamiątkowe medale za służbę dla Wyższej Oficerskiej Szkoły Wojsk Pancernych w Poznaniu. (b)

Współtworzenie pomyślności silnej i bezpiecznej Polski

Omówienie przemówienia P. Jaroszewicza

Przypominając, że przed 35 laty, na radzieckiej Białorusi, stoczyła swój pierwszy bój polska dywizja piechoty im. T. Kościuszki, premier wskazał, iż kościuszkowcy stanęli do walki z faszystami na najważniejszej z frontowych dróg, tej, która bezpośrednio wiodła do Polski. Narodziny ludowego Wojska Polskiego sformowanego z inicjatywy polskich komunistów i walczącego na froncie wschodnim ramie z Armią Radziecką oznaczało przełom w wojnie wyzwolenia narodu polskiego.

W dziewięć miesięcy po bitwie pod Lenino — powiedział następnie P. Jaroszewicz — PKWN ogłosił Manifest Lipcowy, powstała Polska Ludowa. Nasze młode państwo wniosło jesienią 1944 r. i wiosną 1945 r. wkład do działań wojennych w Europie, stawiając Polskę na poczesnym miejscu w koalicji antyhitlerowskiej.

Dziś — stwierdził dalej premier — głównym zadaniem LWP jest umacnianie obronności państwa, osłona twórczej pracy narodu, zapewnienie bezpieczeństwa. Nie wolno bowiem zapominać, iż we współczesnym świecie wciąż jeszcze są siły zagrażające trwałości pokoju, w tym również w Europie.

To, że w Europie został ostatecznie uznany przez wszy-

stkie rządy status polityczny, jaki ukształtował się w wyniku zwycięstwa nad faszystami, że w stosunkach międzynarodowych zarysowała się tendencja ku odprężeniu, a póki na naszym kontynencie trwa z góry trzy dziesięciolecie, jest rezultatem korzystnych postępujących zmian w światowym układzie sił oraz konsekwentnej pokojowej polityki Związku Radzieckiego, Polski i innych państw socjalistycznych.

Zwrotne interesy narodu — kontynuował P. Jaroszewicz — nakazują nam także umacniać obronność organizację socjalistycznych państw europejskich — Układ Warszawski.

Jesteśmy przekonani — stwierdził premier na zakończenie — że nasze ludowe siły zbrojne będą nadal wnieść swój wkład w dzieło socjalistycznego rozwoju Ojczyzny, wywiązywać się owoce i chlubnie z obowiązków wobec narodu. Z okazji jubileuszu, w imieniu KC PZPR, władz naczelnych ZSL i SD, Rady Państwa i rządu PRL, wszystkich organizacji społecznych wchodzących w skład FJN, P. Jaroszewicz złożył najserdeczniejsze gratulacje i przekazał gorące pozdrowienia wszystkim żołnierzom LWP, życząc im nowych jeszcze większych osiągnięć w codziennym umacnianiu gotowości bojowej, w trudnej i odpowiedzialnej służbie i pracy dla naszej socjalistycznej Ojczyzny. (PAP)

Omówienie przemówienia W. Kulikowa

Spełniając polecenie sekretarza generalnego KC KPZR, przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR — Leonida Breżniewa w jego imieniu W. Kulikow przekazał ludziom pracy w Polsce, żołnierzom, weteranom Wojska Polskiego i walki z hitlerowskim faszystami, serdeczne pozdrowienia z okazji 35 rocznicy ludowego Wojska Polskiego — wypróbowanego bojowego towarzysza i sojusznika okrytych chwałą radzieckich sił zbrojnych.

Mówca stwierdził, że Rewolucja Październikowa będąca głównym wydarzeniem XX wieku, wywarła decydujący wpływ na losy narodu polskiego, stworzyła realne przesłanki przywrócenia narodowej i państwowej niepodległości Polski. W pamięci narodu i żołnierzy radzieckich pozostanie wiecznie żywa wspólnota walka z tym samym wrogiem — niemieckim faszystami.

W ciągu ponad trzech dziesięcioleci braterska przyjaźń ZSRR i PRL nabrała charakteru niewzruszonego sojuszu.

Wśród różnorodnych form współdziałania między obywatelami i państwami niezmienne ważne miejsce przybiera przyjacielskim spotkaniom na najwyższym szczeblu. Jeszcze jednym widocznym tego wyrazem było niedawne spotkanie na Krymie Leonida Breżniewa z Edwardem Gierkiem. Jedność i braterstwo KPZR i PZPR — stwierdził marszałek Kulikow — to monolityczna podstawa naszego sojuszu politycznego, siła napędowa w dziele umacniania wszechstronnych stosunków między naszymi narodami.

Radziecko-polski sojusz bojowy — to ważne ogniwo organizacji Układu Warszawskiego, w którego ramach organicznie łączą się narodowe zadania bratnich armii z ich misją międzynarodową w obronie interesów wspólnoty socjalistycznej.

W zakończeniu mówca podkreślił, że nie ma takiej siły na świecie, która potrafiłaby naruszyć radziecko-polskie braterstwo, broni, bojowy sojusz oparty na jedności wspólnego celu — budowy komunizmu. (PAP)

Omówienie przemówienia W. Jaruzelskiego

35 lat ludowe Wojsko Polskie pełni swą służbę dla Ojczyzny — stwierdził minister W. Jaruzelski. Były to lata walki i pracy. Wiodła je zawsze myśl o przyszłości, nie opuszczająca nigdy pamięć o przeszłości.

Droga do wyzwolenia była długa, trudna, częstokroć boleśnie zagmatwana. Jej realizację kształt, strategiczny rozmach i zwycięska szansa stworzył dopiero program partii, jego narodowe i rewolucyjne cele, jego patriotyczne i interakcyjne treści. Ich fundamentem stał się sojusz polsko-radziecki, jego zaś bojowa forma — polsko-radzieckie braterstwo broni.

Mówca przekazał najlepsze życzenia żołnierzom Armii Radzieckiej.

Wyrośliśmy z walki o wolność, socjalistyczną Polskę — kontynuował mówca. Zdobyte wówczas doświadczenia są po-

dzien dzisiejszy naszym wielkim moralnym bogactwem, nauką i drogowskazem.

Spełniając wolę partii, służąc wiernie narodowi, trwamy nieustannie na swym obronnym posterunku.

Układ Warszawski, koalicja na solidarność, radzieckie strategiczne gwarancje tworzą sojuszniczy fundament naszego bezpieczeństwa. Z kolei własny, polski potencjał obronny opiera się i wynika ze źródeł ideowo-moralnych i techniczno-materiałnych socjalistycznego, nowoczesnego państwa.

Przyświeca nam — stwierdził dalej minister obrony — idea socjalistycznej Polski — zasobnej, silnej, a więc przede wszystkim bezpiecznej. To określa realia wojska.

Naród, partia, władza ludowa na swych siłach zbrojnych mogą zawsze i niezawodnie po-

legać. (PAP)

KRONIKA DNIA

IMIĘ GEN. A. ZAWADZKIEGO DLA OPOLSKIEJ UCZELNI

Wyższa Szkoła Inżynierska w Opolu, otrzymała wczoraj imię gen. Aleksandra Zawadzkiego, wybitnego działacza ruchu robotniczego, byłego przewodniczącego Rady Państwa. Na spotkaniu z okazji odsłonięcia popiersia patrona uczelni uczestniczyła żona Aleksandra Zawadzkiego — Stanisława oraz gospodarze woj. opolskiego z I sekretarzem KW PZPR w Opolu Andrzejem Żabińskim. (PAP)

GEOTECHNICZNE PROBLEMY WIELKOPOLSKI

W Kiekrzu koło Poznania rozpoczyna się dzisiaj dwudniowa konferencja naukowa na temat „Geotechniczne problemy Wielkopolski”. Została ona zorganizowana przez Instytut Inżynierii Lądowej Politechniki Poznańskiej i Komitet Naukowo-Techniczny do Spraw Geotechniki przy oddziale wojewódzkim NOT w Poznaniu. Celem konferencji, w której uczestniczy około 100 naukowców i praktyków, jest przedyskutowanie badań naukowych z dziedziny geotechniki (konsolidacja gruntów, mechanika gruntów i gruntoznawstwo, fundamentowanie i geotechnika w podłożu drogowym i kolejowym). (gra)

Telefony

● Na ul. Powstańców Wielkopolskich w Szamotułach, kierowca ciężarówki najechał na pchajca wózek z 2 dziećmi kobiet. Odniosła ona ciężkie obrażenia. Na miejscu jej synowie zginęli.

● W Daniszynie w pobliżu Ostrowa zginął w środę w nocy 24-letni mężczyzna, który będąc w stanie nietrzeźwym zasnął na torach. Został on przejechany przez pociąg towarowy.

● Pozostawienie na drodze ciągnika z nieoświetlona przyczepą doprowadziło w Kostrzynie w woj. poznańskim do poważnej kolizji. Na przyczepę najechał „Star”, a w tę ciężarówkę uderzył z impetem „Zuk”. 5 osób odniosło ciężkie obrażenia; pojazdy zostały uszkodzone na około 200 000 zł. (b)

„Mały Lotek”

LOSOWANIE I

7. 10. 19. 30. 31

LOSOWANIE II

3. 15. 16. 29. 32

Końcówka band. 7719

„Express-Lotek”

14. 19. 27. 39. 49

POGODA

Poznańskie Biuro Prognoz Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej przewiduje na dziś w Wielkopolsce zachmurzenie przeważnie małe, w nocy i rano silne mrozy.

Temperatura minimalna od 6 do 9 stopni, maksymalna od 8 do 20 stopni. Wiatry słabe, przeważnie z kierunków wschodnich.

Dzisiejszy serwis informacyjny opracował Wojciech Nentwig.

35 lat ludowego Wojska Polskiego

ARMIA NASZEJ DUMY

O d owego mglistego, chłodnego ranka pod Lenino rozpoczynającego 12 dzień października 1943 roku, mija 35 lat. Kto choć raz odwiedził Muzeum WP lub którąś z sal tradycji jednostek, kto obserwował naszych chłopców w trakcie bojowych ćwiczeń szkoleniowych, widzi jak bardzo różne jest wojsko współczesne swoim wyposażeniem od tamtego, które u boku radzieckich towarzyszy broni forsowało błotnistą Mierę, Wisłę, Odrę i Nysę Łużycką, szturmowało Berlin.

Synonimem tamtego wojska pozostał piechur na cię-

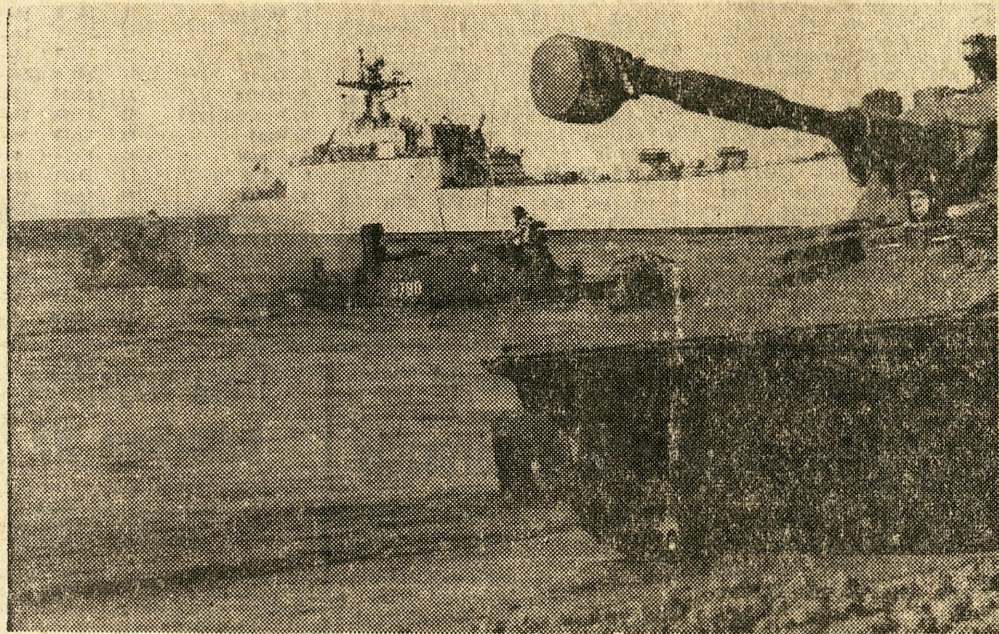
wzrosło w tym czasie pięciokrotnie.

Przed trzydziestu laty na straży naszego nieba mieliśmy samoloty myśliwskie i artylerię przeciwlotniczą. Wojska OPK w roku 1978 dysponują nie tylko rakietami przeciwlotniczymi, ale także doskonałymi urządzeniami radiotechnicznymi o dalekim zasięgu i rosnącej bez przerwy zdolności wykrywania celów przez zautomatyzowaną sieć radiolokacyjną.

Od zakończenia wojny wiele zmian dokonało się także w dziedzinie dowodzenia wojskami. Nie można mówić o

dziadkowie przepojeni są żarliwym patriotyzmem, chęcią służenia Ojczyźnie pełnią sił i umiejętności, całą wiedzą i sercem. Patriotyzm żołnierzy ze szlaku bojowego od Lenino do Berlina, z pierwszych najtrudniejszych lat walki o umocnienie władzy ludowej i pracy przy odbudowie zniszczonego kraju stanowi wzór dla młodych pokoleń. Na tych przykładach dzisiejsze roczniki żołnierzy uczą się miłości Ojczyzny i internacjonalizmu, szacunku dla służby i pracy oraz najwyższego dyscyplinowania.

Na wizerunek dzisiejszego

Ludowe Wojsko Polskie zostało wyposażone w najnowszy sprzęt, jaki zna technika wojskowa. CAF — fot. Sobieszczyk

zarówce, samolot „Jak” albo „Ił”, najlepszy wówczas czołg T-34, pepeska i zapowiedź nowego — „katusza”. Dzisiaj symbolem nowoczesności jest broń rakietowa, samoloty znacząco szybsze niż dźwięk, czołgi zdolne do samodzielnych pokonywania przeszkód wodnych, a przede wszystkim elektronika, nieodróżniana pomocnik w kierowaniu działaniami bojowymi.

Ludowe Wojsko Polskie ma wszystko, co stanowi o nowoczesności armii: samoloty naddźwiękowe „Mig” i „Su”, znakomite czołgi i transportery opancerzone, rakiety do walki na lądzie w strefie taktycznej i operacyjnej, a także do obrony wybrzeża i walki na morzu. Nasze wojsko jest armią nowoczesną, której żołnierze dobrze nauczyli się korzystać ze wszystkiego co potrzebne do obrony kraju.

Socjalistyczna nauka i przemysł dobrze służą obronności. Współczesna walka wymaga wielkiej ruchliwości wojsk, narzuca ostre tempo działań, zwiększa ich zasięg. Współczesny piechur przesiadł się z ciężarówki do opancerzonego transportera i do śmigłowca. Mamy więc prawie dziesięć razy więcej transporterów opancerzonych niż w roku 1950. Tempo budowy mostów ze składowanych elementów

manewrowości armii, o jej przygotowaniu do działań na współczesnym polu walki bez wykorzystania systemów elektronicznych, integrujących procesy rozpoznania, opowiadania, reagowania ogniowego i wreszcie dowodzenia. Nasze ludowe Wojsko Polskie dysponuje tymi urządzeniami i posługuje się nimi w swej codziennej służbie. Takie wojsko stworzyło politykę obrony na partii, oparta o sojusz ze Związkiem Radzieckim i jego wszechstronną pomoc, o braterskie współdziałanie wszystkich armii Układu Warszawskiego.

O sile armii decydują jednak przede wszystkim ludzie — żołnierze, którzy ten nowoczesny sprzęt oraz uzbrojenie biorą w swe ręce i posługują się nim w codziennej służbie. Trzeba wysokich umiejętności obsługi, by sprostać zadaniu. Trzeba wielkiego wysiłku do zdobycia umiejętności.

Ludowe Wojsko Polskie ma takich ludzi. Prawie 90 procent kadry oficerskiej legitymuje się wyższym wykształceniem blisko połowa żołnierzy służby zasadniczej ukończyła średnie szkoły zawodowe lub ogólnokształcące.

Inne jest dzisiejsze nasze wojsko, niż to przed 35 czy 30 laty. Inne, a przecież to samo. Młodzi żołnierze 1978 roku tak jak ich ojcowie i

żołnierza składa się także pierwszy polski lot w kosmos podpułkownika WP, Mirosława Hermaszewskiego dowodzący wysokich walorów naszej kadry lotniczej, jak i niebagatelną służbę już blisko 9 tysięcy młodych chłopców w żołnierskich mundurach pełniona w imię utrzymania pokoju na Bliskim Wschodzie przez kolejne zmiany Polskiej Wojskowej Jednostki Specjalnej w Doraźnych Siłach Zbrojnych ONZ.

Sprzęt bojowy — najlepszy jaki wówczas był do dyspozycji — którym polscy żołnierze walczyli u boku radzieckich towarzyszy o wyzwolenie kraju pozostał dziś już tylko w muzeach i izbach pamięci. Obraz dzisiejszego wojska i żołnierza wyniesiony przez kombatantów z wizyt na poligonach jest zasadniczo różny od tego, który pamiętają z tamtych wojennych dni. Jednakże, gdy wieczorem starzy i młodzi siadają razem, gdy rozpoczyna się rozmowa o żołnierskiej służbie dla kraju, szybko okazuje się, że myśli i uczucia jednych i drugich są jednakie, że pod nowymi mundurami biją serca równie gorąco oddane sprawie Polski Ludowej jak wówczas — w mglisty, chłodny ranek 12 października 1943 roku.

JERZY ROMAN

W nawiązaniu do treści artykułu red. Grażyny Szulak pt. „Ciasne ramy chałupnictwa” zamieszczonego na łamach „Głosu Wielkopolskiego” dnia 23. 8. 1978 r., pragniemy wyrazić serdeczne podziękowanie za ogłoszenie ankiety w sprawie chałupnictwa i dokonanie analizy uzyskanych tą drogą opinii zarówno kandydatów do pracy w nakładztwie, jak też ich potencjalnych pracodawców.

Uprzejmie informujemy, że zagadnienia związane z wojewódzkimi programami rozwoju pracy nakładczej do 1980 roku były przedmiotem debaty Prezydium Kolegium naszego

Echa naszych publikacji

Ministerstwo wzięło pod uwagę postulaty „Głosu“

resortu w dniu 23. 9. 1978 r. Opracowane zostały materiały przeznaczone dla resortów podejmujących organizację pracy nakładczej, zawierające m. in. postulaty zgłoszone we wspom-

nianym artykule na łamach „Głosu Wielkopolskiego”.

Dyrektor Departamentu Ministerstwa Pracy, Plac i Spraw Socjalnych mgr EUGENIUSZ DOBOSZ

Dorobek Stowarzyszenia Elektryków Polskich w Poznaniu

Ciągłość społecznej i naukowej tradycji

P ól wieku działa w Poznaniu Stowarzyszenie Elektryków Polskich. Okrążyły jubileusz 50-lecia przypada 14 października. Oddział Poznański SEP grupuje razem członków najstarszego w Wielkopolsce stowarzyszenia naukowo-technicznego.

Pierwszych dowodów przesłania się elektryków można by doszukiwać się już wcześniej. Niewielka grupka elektryków działała bowiem w roku 1896 w Towarzystwie Przyjaciół Nauk w Wydziale Przyrodników i Techników. W roku 1918 w ramach Stowarzyszenia Techników w Poznaniu powstał Wydział Elektryczny a w 1921 r. — Koło Poznańskie Stowarzyszenia Elektrotechników Polskich. Po zmianach organizacyjnych w roku 1928 rozpoczął działalność Oddział Stowarzyszenia Elektryków, z pierwszym prezesem Karolem Trompeteurem.

W okresie międzywojennym elektrycy przejawiają dużą aktywność. Z inicjatywy członków SEP powstaje m. in. szereg programów elektryfikacji Wielkopolski oraz Towarzystwo Elektryfikacji Okręgu Poznańskiego, które potem ten program realizuje. Elektrycy, bodaj pierwsi w kraju podjęli walkę z zakłóceniami odbioru radiowego, skutkiem czego wojewoda poznański wydał w roku

ku 1936 specjalne zarządzenie regulujące tę sprawę.

Obecny Oddział Poznański SEP należy do największych i najaktywniejszych stowarzyszeń Oddziału Wojewódzkiego NOT w Poznaniu. Liczy około 3 000 członków, w ponad 70 kołach na terenie województwa poznańskiego, leszczyńskiego i pilskiego.

W pracach oddziału szczególne rolę odgrywała zawsze działalność szkoleniowa, realizowana w dużej mierze przy pomocy Terenowego Ośrodka Szkolenia Stowarzyszenia Elektryków Polskich. W latach 1975—77 zorganizowano np. 112 kursów, które ukończyło blisko 3 800 słuchaczy. W ciągu trzech minionych lat członkowie SEP wygłosili też 848 odczytów; wysłuchano ich ponad 22 000 osób; wyświetlono 214 filmów o tematyce technicznej. Zorganizowano również liczne wystawy oraz konkursy, których celem była popularyzacja najnowszych osiągnięć technicznych. Do działalności w stowarzyszeniu starano się przyciągać młodzież akademicka m. in. przez konkurs na najlepszą pracę dyplomową dla absolwentów Wydziału Elektrycznego Politechniki Poznańskiej.

Grupa rzeczoznawców SEP tylko w roku ubiegłym wykonała 54 ekspertyzy. Ponadto członkowie poznańskiego oddziału SEP w latach 1975—77 zgłosili 833 wnioski racjonalizatorskie, uzyskali 97 patentów krajowych, 4 patenty za-

graniczne i 31 świadectw na wzory użytkowe.

Członkowie poznańskiego oddziału SEP uzyskali liczne nagrody za osiągnięcia w dziedzinie techniki, jak również odnoszą sukcesy w dziedzinie współzawodnictwa o miano najlepszego klubu techniki i racjonalizacji w energetyce. Tytuł ten wielokrotnie uzyskiwał już Międzyzakładowy Klub Techniki i Racjonalizacji przy Zakładach Energetycznych Okręgu Zachodniego w Poznaniu. Działalność członków SEP przyczyniła się do wykrycia oraz wykorzystania szeregu rezerw produkcyjnych i energetycznych, m. in. w Elektrowni „Patriot” i „Adamów”, w stacjach radiowych i telewizyjnych, „Pomocle”, Poznańskiej Fabryce Łożysk Toczonych, poznańskim „Energo-projekcie” i innych zakładach.

Wiele ciekawych szczegółów o działalności stowarzyszenia w okresie minionych 50 lat znaleźć można w monografii opublikowanej przez prezesa Oddziału Wojewódzkiego SEP w Poznaniu mgr. inż. Wojciecha Weissa w dwóch ostatnich numerach „Kroniki Miasta Poznania”. Działalność SEP stanowi dobrą ilustrację przemian społeczno-gospodarczych i technicznych zachodzących w Wielkopolsce w minionym półwieczu.

MAREK PRZYBYLSKI

Nowe opony z Olsztyna

wypróbowano w czasie ostatnich zimy.

Przygotowana jest również produkcja opon do ciągników i innych pojazdów, „Massey Ferguson”, opona radialna do samo-

chodów dostawczych o symbolu 7.50 R 16. W bieżącym roku natomiast uruchomiono produkcję i wytworzy się blisko 10 000 opon „Super-Transport”. Opony te przeznaczone są dla ciągników i mają o 30 proc. większą żywotność niż opony z bieżnikiem polowym, w które wyposażone są ciągniki pełniące często rolę środka transportu drogowego. (PAP)

Przeczytałem niedawno w pewnym tygodniku, że jedną z przyczyn niedomogów w pracy handlu jest niedostatek sprzedawców. Stąd w szeregu przypadków powstają przydługawe kolejki, wzrasta nerwowość kupujących i pogarsza się ich samopoczucie.

To prawda. Ale w przypadku, gdyby liczyć tylko zatrudnienie w handlu tzw. operatywy — w stosunku do obsługiwanej ludności czy liczby placówek sprzedaży. W rzeczywistości sytuacja z tamtej strony lada przedstawia się nieco inaczej, niżby to wypadało z prostej statystyki.

Odwiedzając na przykład poznańskie sklepy, z łatwością można zaobserwować, iż istotnie w większości z nich za mało jest personelu obsługującego kupujących. Ale odnotowujemy też inne zjawiska, wręcz niepokojące. Podczas gdy w takim czy innym sklepie spora liczba klientów obsługiwana jest przez jedną ekspedientkę czy najwyżej dwie, w wielu innych placówkach — bądź w poszczególnych stoiskach — obserwujemy nadmiar personelu.

Byłem niedawno w domach handlowych przy ul. Czerwonej Armii w Poznaniu. Owszem, przy stoiskach z artykułami elektrycznymi czy przy perfumeryjnym tłok. Panie za lada nie miały chwili wytchnienia. Niemal tuż obok — w dziale ze sprzętem gospodarstwa domowego (lodówki, maszyny do szycia) oraz w dziale tkanin i wykładzin (dywany, firanki) — część personelu zajęta była wszystkim, tylko nie ekspedycją kupujących. Aż żal było przerywać tym stojącym w gromadce paniom zajętym

Nie zawsze na linii

Za mało czy za dużo?

rozmową o tym, co komu powiedziała pewna pani czy koleżanka.

Podobne sceny nie trudno zaobserwować w Powszechnym Domu Towarowym „Centrum” przy ul. 27 Grudnia czy w stojącym naprzeciwko magazynie ze zmechanizowanym sprzętem gospodarstwa domowego. Przynajmniej w kilku stoiskach wspomnianych placówek handlowych.

Uogólnianie w tym przypadku byłoby błędem. Ale gdy widać się tu i ówdzie nadmiar personelu, a brak gdzie indziej, wówczas budzi wątpliwości ogłoszona przez przedsiębiorstwa handlowe teza, iż mają one za mało pracowników, by dobrze i sprawnie obsługiwać nabywców różnych towarów.

Można by się zgodzić z twierdzeniem, iż nie zawsze jeszcze pracownicy handlu wykazują należytą kulturę pracy, nie znają podstawowych zasad obsługi kupujących, nie umieją czegoś sprzedać i wówczas klient wychodzi ze sklepu z pustymi rękoma, choć — przy dobrej obsłudze — może znaleźć to — czego szukał, lub coś podobnego i równie potrzebne. Natomiast trudno rozumieć zale dyrektora przedsiębiorstwa handlowego, gdy rzuca się

wprost w oczy marnotrawienie etatów, a zatem i społecznych pieniędzy na nadmiernie zatrudnionych.

Jestem przekonany, że błąd tkwi w braku sztuki analizowania potrzeb (zresztą i do dzisiaj niedomaga też analiza chłonności rynku na wiele towarów) i nieumiejętności dysponowania tym, co się ma, a raczej kimś kogo się przyjmuje do pracy za ladą. Zwłaszcza w przypadku wielkich zespołów handlowych, takich właśnie, jak domy czy hale targowe, powinno się prowadzić elastyczną politykę zajęcia personelu. Umiejętne jego przesuwanie od stoiska do stoiska, w zależności od napływu klientów i zainteresowania danymi towarami, to właściwa polityka kadrowa. Wówczas i klienci mieliby mniej powodów do narzekania.

Być może, owe niedomogi wynikają też z obowiązujących przepisów o osobistej odpowiedzialności pracownika za powierzony mu odcinek działania, co, oczywiście, utrudnia przetasowywanie pracowników. Jeśli tak jest, to w imię należytego wykorzystania kadry w handlu i tutaj należałoby wprowadzić pewne zmiany. Wówczas może się okazać, że wiele osób będzie można przesunąć na state (lub czasowo) tam, gdzie w danym momencie są najbardziej potrzebne. By kupujący nie musiał narzekać długo czekać, by nie denerwował się i nie był skłonny mówić źle o pracy handlu.

KRZYSZTOF POMORSKI

Wychowywanie społeczeństw w duchu pokoju

Duże zainteresowanie polską inicjatywą w ONZ

Nieczęsto się zdarza, by nowa inicjatywa jednego z państw, zgłoszona już po rozpoczęciu debaty generalnej Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych, zdobyła sobie publiczne poparcie jeszcze w czasie tejże debaty. Takie przypadki występują wówczas, gdy dana inicjatywa odpowiada aktualnym zainteresowaniom narodów i z takim przypadkiem mamy do czynienia, jeśli chodzi o polską inicjatywę w sprawie wychowania społeczeństw w duchu pokoju.

Znalazła ona bowiem imienne poparcie w szeregu państw, jakie miały miejsce w ciągu ostatnich dwóch tygodni debaty generalnej.

Tradycyjnie, polskie inicjatywy zgłaszane na forum ONZ, jako propozycje dotyczące działań o charakterze trwałym i dalekosiężnych skutkach ma-

ją duży ciężar gatunkowy. Plan Rapackiego jest do dziś kopiowany w różnych rejonach świata. Zgłoszona w 1964 roku przez Polskę idea współpracy i bezpieczeństwa w Europie, zaowocowała po 11 latach konferencją w Helsinkach. Przedstawiona przez Edwarda Gierka w roku 1974 z trybuny ONZ idea wychowania społeczeństw w duchu pokoju, została zgłoszona na obecnej sesji w postaci konkretnego projektu konwencji.

Inicjatywa ta została formalnie zgłoszona tuż po sesji specjalnej Zgromadzenia w sprawie rozbrojenia. Podczas sesji specjalnej wiele państw, a zwłaszcza kraje Trzeciego Świata, podnosiły sprawy, które znajdują się w całościowych i rozwinętych propozycjach polskich.

Dlatego też, nowa inicjatywa naszego kraju spotkała się z zainteresowaniem zarówno delegatów, ośrodków sekretariatu ONZ jak i dziennikarzy. Świadczą o tym wypowiedzi z trybuny sesji, stwierdzenia sekretarza generalnego, działania podjęte w sekretariacie oraz uwagi, jaką zwrócili na nią korespondenci różnych krajów.

Po zakończeniu debaty generalnej, co nastąpi jeszcze w bieżącym tygodniu, dyplomaci przystąpią do prac nad uzgodnieniem sformułowań, zapewniających możliwie najszersze poparcie rządów poszczególnych państw dla nowej polskiej idei. Pierwszym szczeblem będzie rozważenie jej przez Komitet Polityczny Zgromadzenia Ogólnego ONZ. Następnie do jeszcze w br. (PAP)

Kolejna dymisja premiera Belgii

Premier Belgii Leo Tindemans poinformował wczoraj o dymisji swego rządu, złożonej na ręce króla Baudouina. Tindemans podaje się do dymisji już po raz trzeci w ciągu czterech lat. Poprzednie dwa razy dymisja nie była przyjmowana przez króla, który powierzył mu po nowym mieście sformowania nowego rządu.

Przyczyną obecnego kryzysu są znów nieporozumienia „językowe” w łonie rządu składającego się z przedstawicieli społeczności flamandzkiej i walońskiej.

Wczoraj wieczorem król Belgów, Baudouin I przyjął dymisję rządu, przedstawioną przez premiera Leo Tindemansa. (PAP)

Dzień solidarności z więźniami politycznymi w RPA

Organizacja Narodów Zjednoczonych ogłosiła dzień 11 października dniem solidarności z więźniami politycznymi w RPA. Uczestnicy posiedzenia specjalnego komitetu do walki z apartheidem ostro potępili krwawe represje stosowane przez reżim z Pretorii wobec bojowników walczących o wyzwolenie narodowe i społeczne w tym kraju. (PAP)

Zemsta „czerwonych brygad”

Znany sędzia rzymski, 65-letni Girolamo Tartaglione padł ofiarą kolejnego zabójstwa, które obciąża konto włoskich „czerwonych brygad”. Jest to już trzecie zabójstwo sędziego w ostatnich dwóch latach.

Tartaglione zginął 10 dni po zakończeniu operacji policyjnej, która doprowadziła do aresztowania w Mediolanie 3 terrorystów i osób im sprzyjających. Obserwatorzy sądzią, iż zamordowanie sędziego Tartaglione jest zemstą „czerwonych brygad”.

W Neapolu dwaj terroryści zamordowali wczoraj profesora medycyny sądowej — A. Paotella, pracującego w neapolitańskim więzieniu. Do zamachu przystąpiła organizacja „prima linea” (pierwsza linia) związana z „czerwonymi brygadami”. (PAP)

HUMOR I SATYRA

ESTRADA

Artystyczne piękno ludowej Korei

Niezwykła sposobność bliźkiego spotkania z pięknem muzyki, tańca i ludowej kultury Korei. W ramach festiwalu „Piosenki i tańce Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej” w Poznaniu odbył się koncert z udziałem zespołu „Munsude”, który już od ponad 30 lat odnosi artystyczne sukcesy (znany jest już w kilkudziesięciu krajach Azji, Afryki, Europy i Ameryki Łacińskiej).

Wczoraj pociągający zespół zaprezentował swój koncert na scenie. Opierał się na muzyce ludowej, pełnej brzmienia orkiestry, a przede wszystkim harmonii i wdzięku tańca. Baletowe sceny tego spektaklu (dziś wieczorem odbędzie się drugi koncert) dziejące się w pogodnej, barwnej i pomysłowej scenarii ukazują zarówno bogactwo koreańskiej sztuki ludowej jak i nowe życie tego kraju, jego rozwój i pokojową pracę. „Munsude” ma w swym repertuarze np. „Mianaj” i „U nas” — z filmowej wersji — klasyczną operę „Kwiaty” oraz muzyko-choreograficzny poemat „Piosenka o szczęśliwym kraju”.

Na występie przed polską publicznością artyści z KRL-D przygotowali także polskie — śpiewane w naszym języku — pieśni i piosenki (m. in. „Warszawski dzień”, „Głęboka studzienka”, „Pod horami”), które wykonują oni z ogromną kulturą. Jest w tym sympatyczny gest nie tylko chęć pokazania wielkiej artystycznej możliwości, lecz przede wszystkim głębokie przekonanie o tym, że muzyka, słowo i pieśń pięknie służą ideałowi przyjaźni. Obecność „Munsude” w Poznaniu wywołuje duże świadectwo. (Kos)

Gęsta mgła przyczyną kolizji na morzu

Gęsta mgła, która od kilku dni utrzymuje się na całym Wybrzeżu Szczecińskim, stała się przyczyną kilku kolizji. M. in. powracający z morza m/s „Kopalnia Wąbrzeź” zderzył się 11 bm w nocy z niewielkim frachtowcem bandery RFN m/s „Kaaksburg”. Jak wykazały wstępne badania, winę za kolizję ponosi statek RFN-owski.

Na opuszczający wczoraj port szczeciński polski masowiec s/s „Brygada Makowskiego” wezła bunkierka Centrali Produktów Naftowych w Szczecinie „Halicz”. Na szczycie zderzenie okazało się niegroźne. Tylko „Halicz” doznał drobnych uszkodzeń kadłuba. (PAP)

SPORT-SPORT-SPORT

Piłka nożna

Stojąca gra nie przynosi efektów

W zaległym meczu o mistrzostwo I ligi piłkarze Lecha przegrali wczoraj w Szczecinie z Pogonią 0:3 (0:1). Bramki dla gospodarzy zdobyli: Wolski w 24 min., Krawczyk w 72 min. i Włoch w 76 min. Sędziował Stroiak z Opola. Widzów 12 tysięcy. Zespoły wystąpiły w następujących składach:

Pogoń: Szezech — Stańczak, Majewski, Kęsy, Wawrowski, Mikulski, Włoch, Czepan — Krawczyk, Wolski, Krasowski.

Lech: Turek — Grzeszkowiak, (od 75 min. Piekarczyk), Szwarczak, Barczak, Justek — Napierała, Milewski, Kasalik (od 56 min. Skurczyński) — Szpakowski, Chojnacki, Okoński.

W wiadomo było, że spotkanie z Pogonią w Szczecinie nie będzie dla piłkarzy Lecha łatwe. Można było nawet spodziewać porażki ze znajdującymi się w bardzo niekorzystnej sytuacji portowcami. Nikt jednak nie przypuszczał, że lechici przegrali praktycznie bez walki, w stylu, o którym nie można było dobrze powiedzieć. Jeśli w całym meczu lechici tylko raz wypracowali sobie dogodną sytuację do zdobycia bramki (1 to w dodatku po rzucie wolnym) to komentarz jest chyba zbyt szczepny. Odwrotnie miało się rzec z Pogonią. Szczecinianie rozegrali dobrą spotkanie, a że trafili na bardzo niedysponowane go rywala, wygrali wysoko i bez specjalnego wysiłku. Gospodarze przewyższali gościa w grze, szczególnie w ataku, a przede wszystkim szybkością. Piłkarze

Lecha byli często bezradni wobec szybkich, dalekich i celnych podań na skrzydło, po których na stopach dobiegali do bramki. Pierwszego gola Pogoni uzyskała po bardzo ładnej akcji, lecz sporą część winy, że do niej w ogóle doszło — ponosił Napierała. Poznański pomocnik wdał się w niepotrzebny drybling z Wawrowskim, w którym stracił piłkę. Obrona szczecinian przekazała ją do uciekającego lewym skrzydłem Krasowskiego, a ten dokładnie podał do nieobsta wionego Wolskiego. Najgroźniejszą napastnik gospodarzy miał wystarczająco dużo czasu, by na leżycie złożyć się do strzału z wolą i zdobyć bramkę.

Sadziłmy, że utrata gola podderwie do walki poznański zespół. Okazało się jednak, że na to Lecha nie było wczoraj stać. Akcje ofensywne przygotowywał bowiem zawodnicy drugiej linii, a gracze wczoraj w tej formacji Napierała, Kasalik, Szpakowski i Justek nie mogli się wyzwoić spod agresywnego krycia piłkarzy szczecińskich. Tracili piłkę w bezpośrednich pojedynkach, dawał się im uprzedzać w walce o piłkę, bądź pośwalał niecelnie. Z tego też względu nawet w okresach gdy lechici mieli opanowanie, nie potrafili zagrozić bramce gospodarzy.

Losy meczu zostały rozstrzygnięte w 72 min. Kiedy to Wawrowski pobił z piłką aż pod linie końcową boiska i pasko dostrzegł kochał, a nadbiegający Krawczyk umieścił piłkę w siatce. Wynik

ustalił cztery minuty później Włoch świętym strzałem z 16 metrów. Utrata tego gola obciąża je jednak Turka, który nie próbując nawet interweniować patrzył jak piłka obok słupka trafia do siatki.

Po meczu powiedzieli — trener Lecha — JERZY KOPA: Nie spodziewałem się takiego wyniku (choć może był on trochę za wysoki) ani tak słabej postawy mojego zespołu. Doświadczeni zawodnicy występujący w drugiej linii nie potrafili uporządkować gry. Lech grał na stojąco, a Pogonię na nas. Piłkarze Lecha nie walczyli w tym spotkaniu, nie mogli sobie poradzić z obroną go gospodarzy mimo że nie grali w niej najlepsi zawodnicy. Nie wiem czym tłumaczyć tak słabą postawę mojego zespołu.

Trener Pogoni — HUBERT FIAŁKOWSKI: Ciesze się ze zwycięstwa. Pogoni była zespołem lepszym pod każdym względem. Lech nie mógł niczym odpowiedzieć na agresywną krycie moich zawodników. Uważam że mogliśmy zdobyć 2-3 bramki więcej.

WIESŁAW LUCZAK

1. Widzew	11	16: 6	14- 9
2. Ruch	11	15: 7	16-12
3. Legia	11	15: 7	9- 6
4. Odra	11	14: 8	19- 9
5. Wisła	11	12:10	17-11
6. Szombierki	11	12:10	13-14
7. Stal	11	12:10	16-14
8. Śląsk	11	12:10	9- 7
9. ŁKS	11	11:11	13-10
10. Arka	11	11:11	13-15
11. Katowice	11	11:11	11-15
12. Zagłębie	11	9:13	9-12
13. Pogoń	11	8:14	13-14
14. Lech	11	8:14	13-20
15. Gwardia	11	7:15	9-15
16. Polonia	11	3:19	4-19

Polsko-rumuński dwumecz piłkarski

Polacy znów pokonani w Bukareszcie

W Bukareszcie rozegrany został międzypaństwowy, towarzyski mecz piłkarski Rumunia — Polska. Zwyciężyli Rumuni 1:0 (1:0).

Polska drużyna wystąpiła w następującym składzie: Kukla — Szmanowski, Zmuda, Janas, Rudy — Cmilczewicz, Kućwicz (od 65 min. Mazur), Ciołek — Lato Malinowski (od 46 min. Majewski), Kusto.

Tradycją stało się zadość. Reprezentacja polskich piłkarzy przegrała wczoraj z Rumunią już po raz dziesiąty i jej dodatnie konto stało się tylko jedno zwycięstwo (przed 45 laty). Losy spotkania w Bukareszcie rozstrzygnęły się w 10 min. Jordanescu egzekwując rzut wolny z 25 m. po wpatwionym faulu Zmudy, przerzucił piłkę nad murem naszych piłkarzy. Podkreślenie piłka spadła na murawę tuż przed bramką i odbiwszy się trafiła w prawy dolny róg ocierając się o słupki. Interwencja Kukli była spóźniona. Sam mecz miał kilka faz gry. Pierwszy kwadrans, to gra pożywcza z lekką przewagą Polaków, którzy dłużej utrzymywali się przy piłce. Potem Rumuni przyspieszyli, inicjując szereg ataków, zwłaszcza w wykonaniu skrzydłowego Crisana. Polacy ustępowali rywalom szybkością i Kukla był kilkakrotnie w niebezpieczeństwie. W 15 min. obronił ostry strzał Romi, a chwilę po-

tem główkę Jordanescu. Z naszej strony najkorzystniejszą okazję nie wykorzystał Malinowski w 35 min., który strzelił ostro i bramkarz Raducanu wypuścił piłkę z rąk, ale Malinowski nie zdołał jej opanować.

Po przerwie grę naszego zespołu ożywiło wejście na boisko Majewskiego, który zastąpił Malinowicza. Piłkarz drugoligowego Zawiszy często walczył się do akcji ofensywnych, ale w sumie gra polskiego zespołu pozostawiała wiele do życzenia.

Po meczu powiedzieli — trener — RYSZARD KULESA: Nasz zespół grał zbyt wolno, zwłaszcza w pierwszej połowie. Potem, gdy obie strony prowadziły otwartą grę stworzyliśmy kilka niebezpiecznych sytuacji. Za mało jednak, by zwyciężyć. Nigdy nie mam pretensji do sędziego, ale faul na Majewskim w 50 min. na polu karnym był moim zdaniem ewidentny. Gdyby sędzia odgwiżdżał przezwinięcie Rumuna, mogłoby to zmienić obraz gry. Budujemy dopiero zespół. Musimy częściej grać z do brymi drużynami.

Trener — STEFAN KOVACS: Obydwa zespoły bardzo chciały wygrać, co odbiło się na poziomie meczu. Podobnie jak Polacy, tak i my jesteśmy w trakcie przebudowy zespołu. Ten proces musi potrwać. (PAP)

Trasa przyszłego kolarskiego WP

Ustalono trasę przyszłorocznego XXXII kolarskiego Wycieczki Pokoju. Start nastąpi 9 maja 1979 r. w Pradze, skąd po progu kolarze pojedą kolejno do Pardubic, Olomuńca, Dubnicy, Bańskiej Bystrzycy, Koszyc; po dniu odpoczynku przekroczą granicę Polski i pojedą do Krylnicy, po czym do Nowego Sącza (indywidualnie na czas) i dalej do Rzeszowa, na stepie z Sandomierza do Warszawy, stąd samolotem do Szczecina, gdzie będą mieli dzień odpoczynku, a po nim — tam odjedzie się kryterium; ze Szczecina przez granicę NRD kolarze pojedą do Rostocku, następnie do Neubrandenburga. Następnego dnia tam odbędą się wycieczki indywidualne na czas, a ostatni etap po prowadził stąd do Berlina.

Łączna długość trasy wyniesie blisko 1900 km. Organizatorzy zastrzegają się, że być może wydłużą się jeden z etapów na terenie Czechosłowacji, a w Polsce — też możliwe będzie wprowadzenie pewnych nowości.

Zaproszenia wysłane zostaną do kolarzy 23 krajów. (tk)

Para Fibak — Kodes w ćwierćfinale

Wojciech Fibak i Jan Kodes zakwalifikowali się w Barcelonie do ćwierćfinału turnieju tenisowego w grze podwójnej. Para Fibak — Kodes pokonała w pierwszej rundzie duet Ukase (Ekwadór) i Taygana (USA) 1:6, 6:3, 6:3, a w drugiej — w środę — wygrała z Nunesem (Ekwadór) i Vis Caimo (Hiszpania) 6:3, 6:3.

Przed Olimpiadą w Moskwie

Eliminacje z udziałem 88 zespołów piłkarskich

Jak podano w Zurichu do eliminacji olimpijskiego turnieju piłkarskiego w Moskwie zgłosiło się 88 zespołów. Najwięcej zgłoszeń nadeszło z Europy — 31 oraz Afryki i Azji — po 10. Na 13 listopada br. zostało zapowiedziane losowanie grup. Eliminacje olimpijskie trwać będą od 1 stycznia 1979 r. do 30 kwietnia 1980 r.

Hokej na trawie

Lider remisuje w Gnieźnie

Wczoraj w Gnieźnie odbyło się zaległe spotkanie o mistrzostwo I ligi w hokeju na trawie między liderem Pocztowcem i miejscową Spartą. Po ciekawym przebiegu mecz zakończył się remisem 1:1 (0:0). Prowadzenie dla gości zdobył Kruś, a wyrównał w ostat nich sekundach Srama. (ad)

W meczu drugich reprezentacji

W meczu drugich reprezentacji piłkarze Polski w Łodzi pokonali Rumunów 2:1 (2:1). Bramki zdobyli dla drużyny polskiej: Socha w 15 min., i Miłoszewicz w 25 min.

Wybrednych znawców futbolu mogło zadowolić pierwsze 25 minut meczu. Obie drużyny, a zwłaszcza zespół polski, grały szybko, mnożyły się podania z pierwszej piłki, akcje przenosiły się spod jednej bramki pod drugą. Polski zespół stworzył kilka dogodnych sytuacji pod bramką gości z czego wykorzystano tylko dwie. W 21 min. Polacy prowadzili 2:0, a druga bramka zdobyta przez Miłoszewicza z podania Mikulskiego była popisowa. Szyb-

kie podanie i błyskawicznie oddany strzał był takim zaskoczeniem dla bramkarza Rumunii Lunga, że nawet nie „drgnął”, gdy piłka wpadła do jego bramki.

Druga połowa meczu w niczym nie przypominała pierwszej części zawodów. Gra się wyrównała, Polacy nie potrafili przeprowadzić skoordynowanych akcji ofensywnych. W tej części meczu nasz zespół oddał na bramkę rumuńską zaledwie dwa strzały. Pierwszy Puskasza wybił na róg bramkarz gości, zaś drugi Mikulskiego — bardzo silny miał minimalnie poprzeczki bramki rumuńskiej. (PAP)

Holandia liderem w „polskiej” grupie

Wczoraj na europejskich boiskach piłkarskich rozegrano kolejną serię spotkań eliminacyjnych w ramach mistrzostw Europy. Do największej niespodzianki doszło w Atenach, gdzie dotychczasowy lider grupy VI Finlandia doznała wysokiej porażki 8:1 (5:1) z reprezentacją Grecji. Finowie, którzy wcześniej pokonali na własnym boisku Greców 3:0, tym razem za wiedli. W tej samej grupie piłkarze ZSRR przegrali w Budapeszcie z drużyną Węgier 0:2 (0:1).

Doskonale snują się w eliminacjach ME faworyci „polskiej” grupy — Holendrzy. Po wcześniejszym zwycięstwie nad Islandią 3:0, tym razem wicemistrzowie świata pokonali w Bernie Szwajcarów 3:1 (1:1). Po tej wygranej są oni liderem w grupie IV mającej rozegrać jedno spotkanie więcej niż zespoły NRD i Polski. W grupie I pojedynkę pomiędzy drużynami Danii i Bułgarii zakończył się wynikiem remisowym 2:2 (1:1). Duńczycy mimo przewagi w polu, nie potrafili zdobyć zwycięskiej bramki, a po ewidentnych błędach swoich obrońców stracił bramki ze strzałów Pano wa. (PAP)

W grupie II pojedynkę pomiędzy drużynami Danii i Bułgarii zakończył się wynikiem remisowym 2:2 (1:1). Duńczycy mimo przewagi w polu, nie potrafili zdobyć zwycięskiej bramki, a po ewidentnych błędach swoich obrońców stracił bramki ze strzałów Pano wa. (PAP)

Tylko koszykarze Jugosławii bez porażki na MŚ

Spośród wczorajszych pojedynków półfinału mistrzostw świata w Manili na czoło wybiło się spotkanie dwóch dotychczas nie pokonanych zespołów — Jugosławii i Brazylii. Wygrali Jugosłowianie 81:67 (44:36). W tym pełnym

dramaturgii spotkaniu prowadzenie zmieniło się 14 razy, a jeszcze na cztery minuty przed końcem meczu Brazylijczycy prowadzili różnicą czterech punktów. W tym momencie jugosłowiański trener Nicolău poprosił o przerwę, po której na parkiet wyszli wszyscy sędziowie. Dwa cenne trafienia tego zawodnika wyrównały stan meczu na 81:81. Szalę przechyliła na korzyść Jugosławii świetna postawa w końcówce dwóch „wiewiórek” — Vilfana, a przede wszystkim Kicanovicia, który był liderem drużyny, zdobywając 23 pkt.

Serią sześciu zwycięstw Jugosławia zapewniła sobie udział w pojedynku o złoty medal, w którym zmierzy się najprawdopodobniej z triumfatorami meczu ZSRR — Brazylią. (PAP)

PAZDZIERNIK	Maksymiliana
12	Emilia
Czwartek	Stożce: 8.11-17.06

TEATRY

OPERA — g. 19 Zespół Artystyczny z Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej.

MUZYCZNY — g. 19 „Klub kawalerów”.

POLSKI — g. 19 „Dno nieba”.

NOWY (SCENA NOWA) — g. 19.30 „Dziwne popołudnie dra Burkiego”.

LALKI I AKTORA — g. 17 „Siała baba mak”.

KINA

KDF MUZA — g. 10, 12.30 „Brawurowe porwanie” (amer. 12 l.), g. 15.30, 17.45, 20 „Pejzaz horyzontalny” (pol. 12 l.).

KDF PALACOWE — g. 15.30 „Cztery dni do śmierci” (jap. 15 l.), g. 17.30, 19.30 „Wodzień” (pol. 12 l.), g. 20 „Koronażka” (szwajc.-fr. 18 l.).

APOLLO — g. 10 „Gdzie jest general” (pol. b. o.), g. 12.30, 15 „Zasady dominacji” (amer. 15 l.), g. 17.30, 20 „Wodzień” (pol. 18 l.).

BAŁTYK — g. 10, 12.30, 15.30, 18, 20.15 „Trzy dni Kondora” (wł.-amer. 18 l.).

GONG — g. 10, 12, 15 „Trzej muskietierowie” (panam. 12 l.), g. 20 „Morderstwo w Orient” (amer. 18 l.).

GWIAZDA — g. 10.30 s. zamkn., g. 13.30, 20 „Czarny korsarz” (wł. 15 l.), g. 18 „Godziny nadziei” (pol. 15 l.).

KOSMOS — g. 17.30, 20 „Czerwone berety” (pol. b. o.).

MALTA — g. 15, 17 „Ocalić miasto” (pol. 12 l.), g. 19 DKF — s. zamkn.

MINIATURKA — g. 15.30 „Ebi-rah potwór z głębin” (jap. 12 l.), g. 17.30 „Zapamiętaj imię swoje” (pol. b. o.), g. 19.30 „Kobra” (jap. 18 l.).

OLIMPIA — g. 19.30 „Barroco” (fr. 18 l.).

PANCERNIAK — g. 17 „Kierunek Berlin” (pol. b. o.), g. 19.30 „Brawurowe porwanie” (amer. 18 l.).

RIALTO — g. 10, 12.30, 15, 17.30, 20 „King Kong” (amer. 12 l.).

RUSALKA (Szwarcz) — g. 15, 17, 19 „Dziewczyna z reklam” (wł.-amer. 18 l.).

TECZA — g. 15.30 „Podróż Sind-bada do złotej krainy” (ang. b. o.), g. 17.30 „Opadły liście z drzew” (pol. 13 l.), g. 19.30 „Wyspa skazanców” (meks. 18 l.).

WCZASOWICZ (Puszczyk) — g. 14.45, 16.45, 18.45 „Niemie kino” (amer. 15 l.).

WILDA — g. 12.30 „Kieszonkowe” (fr. 12 l.), g. 15.30, 18, 20.15 „One dwie” (wł. 18 l.).

WZROZ (Mosina) — g. 17, 19.30 „Trzęsienie ziemi” (amer. 15 l.).

Zoo (stare) ul. Zwierzyniecka i (nowe) od g. 9 do zmroku.

DYJURY

SZPITAL: Interna, chirurgia, laryngologia, neurologia — ul. Przybyszewskiego 49; chirurgia dziecięca — ul. Krzywulskiego 7; okulistyka — ul. Garbary 17.

Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego w Poznaniu, ul. Chelmońskiego 20 — tel. 66-00-00; nagłe zachorowania w domu, porady lekarskie, tel. 637-35; wypadki uliczne i w miejscach publicznych — tel. 599.

Podstacje: ul. Bukowa 1, tel. 22-12-61; Osiedle Piastowskie 18, tel. 722-24; ul. Ugory, tel. 205-431; ul. Kościuszki 103, nagłe zachorowania w domu, tel. 544-44; wypadki uliczne i w miejscach publicznych, tel. 544-46; Lubon, tel. 120-302; Szwarcz, tel. 309 i 544-44.

Centralny Ośrodek Informacji Poznański Służby Zdrowia czynny codziennie — g. 7-22, tel. 989.

Telefon Zaufania — 988 czynny od g. 15.30-17.30, al. Marcinkowskiego — dyżurny lekarz psychiatrii. Porady prawne głównie z zakresu prawa rodzinnego, opiekunów, leczenia, odwykowego i chorób społecznych, tel. 522-51, czynny w wyżej podanych godzinach. W niedzielę i święta obowiązuje czynna cała doba.

Apteki tylko dyżurne nocne: Dąbrowskiego 140/142, Główna 92, Kórnicka 24, Dzierżyńskiego 349, Mickiewicza 22, Słowiańska, Stareleśka 1, Głogowska 107/109, al. Marcinkowskiego 11 (cała doba).

RADIO

PROGRAM I: 6 Sygnały dnia: 9.05 Czwarte pory roku z Łodzi; 11.25 Niezapomniane strony „Noc i dzień” fragm. pow.; 11.35 Czwarte pory roku d. c.; 11.40 Tu Radio Kierowców; 11.55 Transm. z uroczystej odprawy w Warszawie przed Grobem Nieznanego Żołnierza z okazji 35 rocznicy ludowego Wojska Polskiego; 12.45 Różnorodny kwadrans; 13 Muzyczny seans filmowy; 13.25 Spotkanie z folklorem; 13.40 Kącik melomana; 14 Studio „Gama” (ok. g. 14.05 — inf. dla kierowców); 14.20 Studio „Relaks”; 14.25 Studio „Gama”; 15.05 Korespondencja z zagranicą; 15.15 Studio „Gama” (ok. g. 15.45 — inf. dla kierowców); 15.55 Czołówek i środowisko — gawęda; 16 Tu Jedynka; 17.30 Radiokurier — aud. inf. S. M.; 18 Tu Jedynka d. c.; 18.35 Konc. żywcem; 19.15 Gwiazdy naszych estrad; 19.40 Muzy. jazzowa; 20.05 Reportaż na zamówienie; 20.20 Wybitni soliści w repertuarze popularnym; 21.15 Panorama polskiej piosenki; 22.23 Kierowca na muzycznej antenie; 23 Wła Was Polska — mag. słowno-muz.

Wiadomości: 9.01, 1, 2, 3, 5, 9, 10, 11, 12.05, 15, 19, 20, 21, 22.

PROGRAM II: Uwaga: UKF 65.15 MHz od g. 9.35-15 przerwa konserwacyjna; 8 Dialogi i zbiórka; 8.30 Problemy kultury fi-

Ewidencja nie tylko zabytków

Ratowanie secesyjnej architektury

Architektura secesyjna znów się podoba. Coraz częściej podkreśla się jej walory — pełne fantazji formy i bogactwo ozdób, a przede wszystkim wartości historyczne w tradycji każdego miasta. A stosunkowo niedawno przeciwstawiano ją współczesnej architekturze, która miała całkowicie przyćmić blask niegdyśszych budynków. Tymczasem w odkrywaniu uroku zabudowy przemian XIX i XX wieku pomagają właśnie — nowa, której monotoni nie da się ukryć. Surowa prostota współczesnych bloków nie wytrzymuje porównania z secesyjnymi gzymsami, ozdobami, rozmaitymi w kształtach balkonami.

Na szczęście dla Poznania zabytki i budynki z dawnych lat często traktowano z należytym szacunkiem. Jednakże nie wszystkim dane było przetrwać. Wiele legło w gruzach podczas wojny, inne ze względu na rozwój miasta zostały rozebrane. Dzięki odbudowie Poznania najcenniejszym zabytkom (np. na Starym Rynku i wokół niego) przywrócono dawną świetność. Także wiele młodszych wiekiem budynków doczekało się restauracji.

Obecnie sporządzana jest ewidencja XIX-wiecznej zabudowy a także wzniesionej do roku 1939. Chodzi o to, by wszystkie obiekty zostały zarejestrowane. Mając taką ewidencję łatwiej będzie chronić je przed... modernizacją, która jakże często przynosi więcej szkody niż pożytku, jeśli chodzi o zachowanie dawnej architektury.

Miejski Konserwator Zabytków — Ludomira Brzozowska nie ukrywa, że wiele okazów czystej secesji już straciło swój charakter zabytkowy. Niektóre administracje i instytucje przystępując do remontów kapitalnych tych obiektów nie konsultują się bowiem z Miejskim Konserwatorem Zabytków. Skutek jest taki, że po odnowie na przykład elewacji nie mają one już nic wspólnego z pierwowzorem. Duża to strata dla miasta, gdyż ubywa secesyjnej zabudowy.

Ewidencjonowanie wszystkich starszych budynków prowadzone przez Biuro Badań i Dokumentacji zabytków przy Miejskim Konserwatorze Zabytków a przy pomocy różnych

instytucji i osób prywatnych potrwa do przyszłego roku. Ale już obecnie wiadomo, że wartościowych obiektów, które trzeba zachować w ich pierwotnym stanie jest w mieście kilkadziesiąt.

Do zabudowy, której architektura wymaga ochrony przed „współczesnizowaniem” należą kamienice Rynku Jeżyckiego oraz niektóre domy przy ulicach Matejki, Dąbrowskiego, Roosevelta i w wielu innych punktach Poznania. Ewidencja odkrywa też zapomniane a ciekawe domy, stojące w podwórkach. I one znajdują się w rejestrze, z myślą o tym, by przedłużyć im żywot z zachowaniem wszystkiego co nawiązuje do ich przeszłości.

Ewidencja objęła także starsze parki poznańskie. Również i one wplecione są przecież w życie miasta. Do nich należą m. in. parki — Chopina, Sołacki i Kasprzaka oraz Ogrody — Botaniczny przy ul. Dąbrowskiego i Zoologiczny przy ul. Zwierzynieckiej. W tym ostatnim, który założono ponad 100 lat temu, rosną piękne, stare drzewa.

Ewidencja wszystkich starszych budynków oraz wpisanie do rejestru najbardziej cennych zapobiegnie ich dewaluacji. Celem rejestru jest właśnie ochrona zabytkowych domów przed samowolnym przeznaczeniem ich kształtów lub elewacji.

Gdy wszystkie te budynki znajdują się w wykazie wówczas projekt na kapitalny remont każdego z nich będzie musiał być konsultowany z Miejskim Konserwatorem Zabytków. Wprawdzie w Poznaniu istnieje już taki wymóg od dawna, ale nie dość kategorycznie sformułowany i nie wszystkie administracje domów go respektują. Traci na tym wygląd miasta. Dlatego od zaraz odnawianie zabytkowych domów powinno się odbywać według zabudowy plombowej w śródmieściu. Na pewno warto podejmować takie przedsięwzięcia, bo uzbrojone tereny w tym rejonie miasta są zbyt cenne aby leżały odlegiem. Jednak konieczne jest dostosowywanie architektury nowo wznoszonych obiektów do sąsiednich starych kamienic.

ANNA SIEKIERKA

Na lodowisku

Czynne jest sztuczne lodowisko „Bogdanka”. Na zdjęciu: studenci UAM na zajęciach wychowania fizycznego.

Fot. — R. Królik

Nie pielęgniarci lecz sanitariuszki

Błędnie poinformowaliśmy wczoraj opuszczając zdjęcie, że dziewczęta z Ochotniczego Hufca Pracy w Szpitalu Klinicznym przy ul. Przybyszewskiego zdobywały zawód pielęgniarzy. W rzeczywistości uczą się one zawodu sanitariuszek, czyli pracowniczki wykonującej w szpitalu różne czynności pomocnicze. Za błąd przepraszamy. (—)

Może ktoś czeka na list...

Nedarra się okazać, by nadrobić zaległości w korespondencji listowej do bliskich i znajomych, odsłuchując kontakty czasami zbyt pochopnie przerwane. Trwa bowiem — jak co roku o tej porze — Międzynarodowy Tydzień Pisania Listów. (od 9 do 15 października) i inauguruje obchody Dnia Łączności.

Z tej okazji Poczta Polska wprowadziła do obiegu okolicznościowy znaczek, który poznański filatelista nabyć może w urzędzie nr 1 przy ul. Kościuszki. Takie tam i w innych placówkach pocztowych stosowane są propagandowe datowniki. Przygotowano też liczne wystawy, prezentujące osiągnięcia tego resortu i różne formy świadczenia przesyłki usług.

Poznańscy pocztowcy wykorzystują ponadto ten „tydzień” do popularyzacji właściwego adresowania przesyłek (stosowania numerów kodowych). Kod na liście czy widokówce zapewniamy bowiem szybsze ich dostarczenie do adresata i ułatwia pracę łącznościowcom. (bop)

B. Ringeissen solistą koncertu filharmonicznego

Bernard Ringeissen — znakomity pianista francuski, laureat wielu słynnych konkursów muzycznych, m. in. w Genewie, Paryżu, Rio de Janeiro oraz Chopinowskiego w Warszawie (w 1955 roku) — będzie solistą jutrzejszego (godz. 19.30 — aula UAM) koncertu symfonicznego w poznańskiej Filharmonii. W jego interpretacji usłyszymy I Koncert forte pianowy J. Brahmsa.

Ponadto orkiestra filharmoniczna, pod batutą swego szefa Wojciecha Rajskiego, wykona „Valse triste” J. Sibeliusa oraz poemat symfoniczny „Śmierć i wyzwolenie” R. Straussa. (wig)

Handlowe i usługowe wizytówki Mosiny

Atrakcyjną wizytówką mosińskiej Gminnej Spółdzielni, która obsługuje rejon zamieszkały przez 20 000 osób są uszalone ze smakiem przez artystów plastyków z całej Polski okna wystawowe.

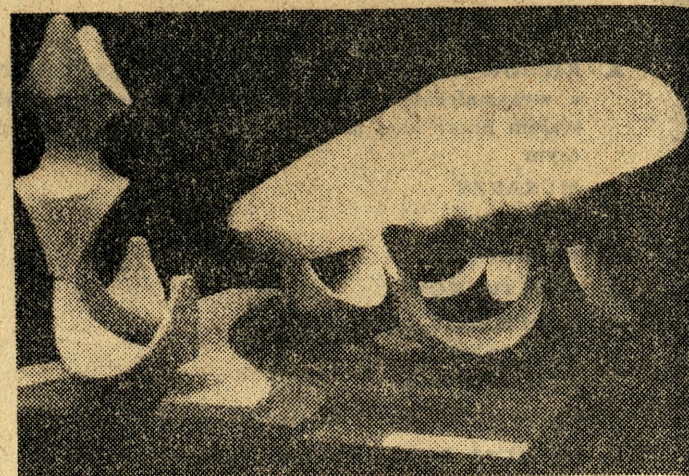
Sklepowi GS prowadzi zaś 47, ponadto 4 kioski i 10 klubów rolnika. Ma do dyspozycji 4715 metrów powierzchni handlowej, powiększonej w roku ubiegłym o 410 metrów. Oddana bowiem do użytku m. in. duży samoobsługowy sklep ogólnospożywczy (324 m kwadratowych), sklepy spożywczo-przemysłowe w Dymarkowie Starym i Nowinkach, galerię skórzanej w Mosinie, artykułów do produkcji rolnej w Pasieczniku.

22.45 Jazz na dwie gitary: 23 Liryki F. G. Lorki; 23.05 Między dniem a snem.

Wiadomości: 15, 17, 19.30, 22.

PROGRAM IV: Od g. 5.50 do 15 przerwa konserwacyjna; 15.05 Teatr PR — Studio Współczesne. Cykl: „Od Lenina do Berlina” — „Miejsce samobójcy”; 15.47 L. v. Beethoven: Uwertura „Leonora”; 16.05 Nauka i technika w krajach socjalistycznych — magazyn OIKT; 16.25 Jez. niemiecki; 16.40 Felieton aktualny — F. Fornalczyk; 16.50 Radioexpress; 17.15 Aud. ekonomiczna; 17.25 Antena Między; 18 Tasnoteka amatorów; 18.25 Jez. rosyjski; 18.50 F. Mendelssohn Bartholdy: 9 symfonia C-dur na ork. symfoniczną; 20.02 Niech narodzi się wiersz; 20.10 Horyzonty muzyki; 21.10 W Międzynarodowy Festiwal Muzyki Dawnej Krajów Europy Środkowej i Wschodniej; 22.15 Ziemia, Człowiek, Wszechświat — Czy przemysłowy krajobraz może fascynować; 22.30 R-TV Szkoła Średnia dla Pracujących — Metodyka (sem. III); „Jak się uczymy”; 22.50 Kąprysy skrzypcowe — Nicolo Paganini; „Kąprys D-dur” op. 1 nr 20. Wiadomości: 15, 16, 22.30.

Propozycja plastyków

We wrześniu mogliśmy oglądać wystawę projektów rzeźb plenerowych w Domu Kultury „Pod Lipami” na Osiedlu Wielkiego Pożdźniaka. Była to wystawa konkursowa, bowiem niektóre z przedstawionych projektów ozdobią skwery osiedli winogradzkich. Jury, w skład którego wchodził przedstawiciel Związku Polskich Artystów Plastyków i Poznański Spółdzielni Mieszkaniowej, wybrało 10 najlepszych prac. Na zdjęciu: projekt rzeźby Ireneusza Daczki — „Fontanna”, który zdobył największe uznanie jurorów.

Fot. — R. Królik

550 lat Cechu Rzemiosł Włókienniczych

600 krawców i jeden powroźnik

Około 1300 prywatnych warsztatów obejmuje poznański Cech Rzemiosł Włókienniczych. Skupieni są w nim rzemieślnicy z Poznania oraz dziewięciu pobliskich miast i gmin. Najwięcej członków cechu zajmuje się krawiectwem, podczas gdy powroźnictwem tylko... jeden; do „wymierających” zawodów należy też koronkarstwo i hacziarstwo, choć dawniej nie brakowało ponoć takich zakładów.

Cech należy do najstarszych w Poznaniu. Początkowo (od roku 1428) skupiał tylko krawców, by przed ćwierć wiekiem objąć również inne specjalności włókiennicze. Obecnie członkami cechu są właściciele warsztatów około 20 rzemieślników z Poznania oraz dziewięciu pobliskich miast i gmin. Najwięcej członków cechu zajmuje się krawiectwem, podczas gdy powroźnictwem tylko... jeden; do „wymierających” zawodów należy też koronkarstwo i hacziarstwo, choć dawniej nie brakowało ponoć takich zakładów.

Okazją do przypomnienia historii cechu oraz jego osiągnięć będzie niedzielne (15 bm.) spotkanie z okazji przypadającego w tym roku 550-lecia istnienia. W Izbie Rzemieślniczej podejmowani będą wyróżniający się członkowie cechu. Przedstawiciele władz wojewódzkich i miejskich wręczą licznym grupie odznak regionalne i rzemieślnicze. Honorowym gościem spotkania będzie senior cechu, 91-letni Andrzej Trawiński — krawiec z Poznania.

Podczas spotkania starszyzna cechu po raz pierwszy wystąpi z insygniami (łańcuchy srebrne) ozdobionymi herbem miasta oraz godłem cechu i zawodu. Jest to dar wszystkich członków cechu na jego 550-lecie. (bop)

malarskie, wulkanizacyjne, radio-telewizyjne, w których pracują rzemieślnicy, zyskały sobie tak dobrą markę, że GS zajęła pierwsze miejsce w kraju w zakresie świadczeń klientom usług.

Na uwagę zasługuje także próba (wprowadzona na razie tylko w trzech obiektach gastronomicznych podległych Wojewódzkiemu Związkowi Spółdzielni Rolniczych), a mianowicie wydzielenie kierownikowi restauracji „Morena” w Mosinie limitu kosztów ogólnych, w ramach którego zaliczają się wszystkie sprawy związane z opieką, praniem, naprawami, wyposażeniem lokalu w niezbędne urządzenia i artykuły. Nie musi przedstawiać zarządowi GS rachunków za każdą zakupioną parę sztućców, czy naprawę kłamek itp. Podobnie od roku dzieje się w motelu „Polonia” w Podstolicach i restauracji w Pniewach. (emp)

TELEWIZJA

PROGRAM I: 6 — TTR RTSS. J. polski (sem. I) Utwory patriotyczne Jana Kochanowskiego; 6.30 — TTR RTSS. Chemia (sem. I); „Tlenki, wodorotlenki, kwasy”; 10 — J. polski (kl. VII) Ignacy Krasicki; 11.30 — „Na ładzie, morzu i w powietrzu” — rep. (kol.); 11.55 — Uroczysta odprawa w Warszawie przed Grobem Nieznanego Żołnierza z okazji 35 rocznicy ludowego Wojska Polskiego (kol.); 12.40 — „Mundur i piosenka” — progr. muz. (kol.); 13.10 — J. polski (kl. IV-VI); „Polska poezja współczesna” cz. 1; 13.25 — TTR RTSS. Matematyka (sem. 3); „Granica ciągu nieskończonego”; 14 — TTR RTSS. Biologia (sem. 3); „Rozmnażanie i rozwój organizmów”; 15.30 — Dla młodych widzów — „Co dalej, matuzyszto”; 16 — Dzień dobry (tu Telewizja); 16.30 — „Obiektyw”; 16.50 — Czwartek Telewizji Dzieciąt i Chłopców; „Prosto z Polski” oraz film fab. prod. polskiej pt. „Agnieszka” (kol.); 17.20 — „Poligon” — magazyn wojoski (kol.); 18.50 — „Radzimy rolnikom”; 19

— Dobranoc dla najmłodszych (kol.); 19.10 — „Ślodek”; 19.30 — Wieczór z dziennikiem (kol.); 20.30 — „Zwycięstwo” — film fab. prod. pol.; 22.20 — „Pegaz” — aktualna publicystyka kulturalna (kol.); 23.05 — Dziennik (kol.).

PROGRAM 2: 16.45 — Język francuski — kurs podst., 1. 2 (kol.); 17.10 — Język rosyjski — kurs podst., 1. 2 (kol.); 17.40 — Świat na małym ekranie. Filmy dokum. prod. polskiej; „Spotkanie z architekturą egipską”; „Teatr i agor”; (kol.); 18.15 — „Stupeczner — zbrojnik z gór” — odc. 5 filmu prod. TV NRD; 19.10 — „Telekop”; 19.30 — Wieczór z dziennikiem; 20.30 — NURT — Filozofia — „Spory wokół źródeł wiedzy i dróg poznania”; 21 — NURT — Nauczanie początkowe — „Opracowywanie lektury w kl. 2”; 21.30 — NURT — Pedagogika — „Poznananie siebie i sterowanie własnym życiem”; 22 — 24 godziny; 22.10 — W kręgu kultur i obyczajów. W programie filmy prod. polskiej; „Krzyż i topór” oraz „Ciebie czeka” (kol.); 22.55 — Rozmowy o wychowaniu; „Bez recepty” (przygotowanie młodych małżonków do odpowiedzialnej roli rodziców) (kol.).